

FILIP TAMÁS

Kései trónbeszéd

Ugye minden világos barátaim?
Beköszöntött az időjárás, és
hőmérsékletre kell számítanunk.

Mindez rám is vonatkozik.
Bár álnéven ragyogok egy elfekvőben.
„Amatőr haldoklóra vár a formalin”
– ezt szoktam dúdolgatni. Belső
szerveim hazámra hagyom. S meg
mindig változom: már nem húzom föl
magam az apró bosszúságokon. De azt
azért megkövetelem, hogy az ágytál
előmelegített legyen. Az is jólesik
nagyon, ha a nővérke megfogja
a kezem. Látogatni ritkán
látogatnak. Tudom persze, egy nép
nem férhet be egy kórterembe.
Meg aztán a szag is riasztó
a kényes orrúaknak. Most elég jól
érezem magam: közvetít a rádió.
A tv is akarta, de azt nem
engedtem: ily rozoga főnököt
népnek látnia nem ildomos.
Ajánlom egyébként mindannyiuknak,
viselkedjenek mintha mindig adásban.
Értik ugye?

Most mi is következik? Nekem
legalábbis a csillagászati tél,
a felejthetetlen behajózás a kikötőben.

Feltételes

Megforgatnának kátrányban,
tollpilhében. Lehetnél
buta városok bohóca –
élvezhetnéd magad is a szennyet.

És röhöghetnéd, ki óvatlanul
végigsimit magán, ha rád néz.
Arcán szétlapul mosolya:
megnyugszik ön-tisztaságán.

Szurcsik József fotója

